

Nahoře: Díky nasvícení a celoproskleným stěnám můžete nahlédnout dovnitř, jako by to byl otevřený domeček pro panenky. Všimněte si především obrazů od Petra Písaříka, které nechybí v žádném z pokojů. Na dvoreček se vstupuje z přízemí dveřmi na úrovni jídelního stolu, z horního patra se dá vyjít na zahradu z menších pokojů a koupelny. *Dole:* Pohled na krytý vstup, mimochodem to jsou jediné dveře v domě, které mají klasickou kliku.

kompromisy, to je pro architekta, který se živí komerčními stavbami, kde musí stále ustupovat nějakým regulím, svátek a zkušenost, která se už možná nebude opakovat,“ pochvaluje si spolupráci Jaroslav Zima.

Čekáte-li okázalost, která kolemjdoucí praští do očí, mýlíte se. Dům nepřevyšuje okolní stavby, ani jeho hmota není mohutnější, vybočuje však svou formou. Z ulice je ohraničen plechovými vraty k zastřešenému garážovému stání a krytým vstupem. Přes něj se pak vejde do předsíně a po schůdku do hlavní dvoupodlažní části, která se táhne po východní straně parcely, za ní, nalepená na sousedův plot, je schovaná přízemní část s kuchyní, zázemím a technickou místností. (Zde je nutné podotknout, že soused nic nenamítal...)

Vnitřní uspořádání je jasné a čitelné – v přízemí obývací pokoj a jídelna s kuchyní, kterou lze oddělit bílými posuvnými dveřmi, za nimi se pak vystupuje po schodech, které jsou lemovány jasně zelenou stěnou, do patra, kde se z dlouhé chodby postupně vchází do velké a malé koupelny, dvou menších ložnic a na konci do velké ložnice. Stejně, jako si zde architekt pohráł s dlouhou

